

Milovaní bratia a sestry,

Božie slovo nás dnes dôrazne vyzýva prinášať ovocie hodné pokánia. V nadväznosti na túto výzvu vám chcem dnes adresovať správu o našom živote za uplynulý Cirkevný rok. Táto správa má byť nielen hlbokým poďakovaním za plody vašich obiet, ale i výzvou, aby ratolesti nášho života prinášali nové, hojnejšie ovocie.

Tým „naším životom“ myslím život nás, bratov kapucínov, ale i život komunity veriacich – vás, ktorí sa schádzate v tomto kostole a kláštore a prirodzene tak s nami vytvárate vzťahy.

V samotnom kláštore nás v súčasnosti žije jedenásť bratov. Okrem duchovnej služby tu, v Pezinku, sme angažovaní i do mnohých aktivít mimo miestneho kontextu, ako sú duchovné cvičenia a obnovy, ľudové misie, koncerty, práca pre ústredie kapucínov, Cirkevný tribunál, a tiež vydavateľská činnosť, ktorá je cenená i v sekulárnom svete. Aj naďalej sa snažíme zabezpečiť si náš každodenný život sami, hoci sa čoraz viac prejavuje únava a menšia flexibilita starších bratov. Začiatkom roka, žiaľ, odišiel do večnosti náš spolubrat Dežko. V spomienkach opätovne ďakujeme za dar jeho života, ako aj za vaše prejavy sústrasti a modlitby za neho.

Ďakovať treba Pánu Bohu i vám za mnohé dobré veci, ktoré sa u nás v uplynulom roku udiali. Boli sme na výletoch a duchovných cestách: s miništrantmi sme navštívili bratov kapucínov v Salzburgu, boli sme na lyžovačke s rodinami, so skupinou mladých v Zázrivej, na púti v Litmanovej a s veľkou skupinou sme absolvovali duchovnú obnovu v Assisi potom, čo sme prešli jubilejnými bránami v Ríme. Niekoľkokrát sme organizovali duchovné cvičenia pre rodiny. Koncom minulej zimy sa opravoval havarijný strop na chodbe starého kláštora a zatekajúci žlab na kostolnej streche. Počas celej jari sme s vašou podporou robili rozsiahle terénne úpravy v záhrade a veľká upratovacia brigáda bola i veľkým stretnutím desiatok z vás, ktorí ste nám prišli pomôcť. Medzitým sme v kostole uviedli vydarené predstavenie „Jeden z Dvanástich“ a brat Pietro Maranesi nám pomohol nahliadnúť na život sv. Františka novým spôsobom. Počas Hodových slávností na sv. Trojicu sme oslávili 295 rokov od posviacky kostola a zároveň sme boli spoluorganizátormi prvého ročníka festivalu Karpatský Hallel v kláštornej záhrade.

Cez leto sme boli na stretnutých výletoch s deťmi, strávili sme pekný čas s naším zborom Káčko na liptove, ako aj so spoločenstvom mladých rodín v Beckove. Popri tom však pokračovali práce na nevyhnutných opravách starej budovy kláštora. Snažili sme sa zreparovať zničené okná a dvere na prízemí, a takisto opraviť zavlhnuté omietky a dožívajúce vybavenie v starej kuchyni. Za to vďačíme šikovným remeselníkom a dobrovoľníkom spomedzi vás.

S novým školským rokom začal opäť čas stretiek. Vďaka ochotným animátorom sme otvorili dve nové stretnutia detí, pribudla skupinka žiakov i dospelých v rámci Akadémie veľkých diel. Po rozhovoroch a zvažovaní sa spoločenstvo PIOS rozhodlo nájsť si nové miesto vo farnosti. Začal sa už piaty beh Školy modlitby a života a vznikol aj krúžok modlitby a života. Takisto nás veľmi teší rastúci počet záujemcov o Františkánsky svetský rád.

Koncom septembra sa v Pezinku zišli bratia z celého Slovenska na spoločnú formáciu a na jubilejný Kapucínfest, kde sme predstavili nové CD bratov „Ešte Inak“. V októbri mohla

pritiahnúť našu pozornosť biskupská vysviacka nášho brata Pavla Šajgalíka, návšteva nášho spolubrata Roberta Pasoliniho, pápežského kazateľa, ako i Apoštolského nuncia, mons. Girasoliho, ktorí povzbudili a ocenili naše živé kostolné spoločenstvo. V novembri sme sa nechali povzbudiť duchovnou obnovou pre ženy s názvom Milovaná, ktorú viedli Školské sestry sv. Františka, ale i vzácnou návštevou pána farára Andreja Šottníka pri sviatku sv. Alžbety, patrónky Svetského františkánskeho rádu.

Pri tejto príležitosti chcem spomenúť i niekoľko údajov z ekonomickej oblasti, ktoré sú pre zrozumiteľnosť zaokrúhlené a orientačné. Hlavným zdrojom našich príjmov je zvonček, ktorý predstavuje mesačne v priemere 5300 Eur a osobitné dary na kostol vo výške 1300 Eur, čo dokopy predstavovalo cirka 80 000 Eur ročne. Hlavnou kapitolou výdavkov sú prevádzkové náklady. Ich najväčšou časťou sú výdavky na energie (za uplynulých 12 mesiacov 24 000 Eur) a výdavky na prevádzku kostola (6000 Eur).

Rôzne menšie opravy na kostole a kláštore nás v uplynulom roku vyšli na približne 24 000 Eur, z čoho 5300 Eur sme mohli uhradiť vďaka poukázaniu 2 % vašich daní. Pri terénnych úpravách kláštornej záhrady sme vďaka vašej manuálnej pomoci a milodarom ušetrili okolo 12 000 Eur, čo predstavovalo polovicu celkových výdavkov. Dočkali sme sa tiež výmeny koberca v presbytériu z estetických, zdravotných a bezpečnostných dôvodov, ktorá nás vyšla na 6 850 Eur. Pri organizovaní viacerých podujatí nám pomohli granty. Z Bratislavského samosprávneho kraja, Mesta Pezinok i Malokarpatskej komunitnej nadácie Revia sme prijali dokopy 5 600 Eur, ktoré sme využili na čiastočné pokrytie ich nákladov, najmä na zvukársku techniku. Najväčšou z týchto akcií boli Hodové slávnosti, ktoré sme poňali aj ako benefičné podujatie. Na obnovu okien sme počas nich vyzbierali 11 902 € (6540 € na akcii a 5362 € cez Startlab). Tieto prostriedky, spolu s milodarmi z predchádzajúceho roku, predstavujú cca 30 000 Eur, ktoré sú odložené na tento účel. Avizovaná obnova okien kostola žiaľ momentálne stojí na jednaní s pamiatkovým úradom, kde sa snažíme zosúladiť pamiatkové a užívateľské požiadavky.

Aby sme to zhrnuli, schodok v bilancii príjmov a výdavkov súvisiacich s budovami činil za uplynulý rok približne 2 000 Eur, ktoré sme dofinancovali z platov bratov. Ich výška je, pre zaujímavosť, stanovená zákonom a aktuálne sa pohybuje o čosi nižšie ako minimálna mzda.

Keď sa pozrieme po stenách okolo seba, ľahko zistíme, že celý kostol si vyžaduje rekonštrukciu. Okrem potrebnej obnovy okien na nás nalieha elektroinštalácia v havarijnom stave, zdravotne nevyhovujúce spovednice, finančne nákladné kúrenie, rozpadajúce sa lavice i červotočom napadnutá oltárna architektúra. A to sme ešte nespomenuli estetickú a liturgickú obnovu priestorov. Bohu vďaka, je nás veľa, ktorí sem radi chodíme! Je teda na nás všetkých, aby sme sa zasadili o opravu tohto miesta, na ktorom Pána uctievame a prijímame od neho milosti.

Preto vás veľmi prosíme, aby ste v plánovaní svojich milodarov priradili dôležitosť tomuto cieľu. V súčasnej finančnej situácii považujeme za nezodpovedné púšťať sa do prác vo veľkom finančnom objeme, alebo na dlh. To nech nás však neodradí od toho, aby sme usilovne šetrili a zároveň trpezlivo, po malých častiach, napredovali v opravách. Z tohto dôvodu sme architektom zadali úlohu vytvoriť štúdiu celkovej obnovy kostola, ktorá sa má stať podkladom pre systematický harmonogram prác. Veľmi by sme privítali, ak by sa spomedzi vás veriacich

vykryštalizoval tím šikovných odborníkov v manažmente, financiách, písaní grantov a stavebných profesiách, ktorí by boli ochotní darovať projektu obnovy svoj drahocenný čas a nezištne pomôcť.

Už dlhší čas si uvedomujeme potrebu inštitucionalizácie nášho fungovania. V uplynulých rokoch sme veľkodušne otvorili brány novo-zrekonštruovaného pastoračného centra. Bohu vďaka, ukázalo sa veľa nových tvárí, ktorým toto miesto pomohlo na ceste k Bohu, alebo do spoločenstva. Avšak administrácia objektu a aktivít zostala kvôli nedostatku času zanedbaná a o niektorých veciach, sme do určitej miery postupne stratili prehľad. Preto sme na polovičný úväzok prijali zamestnankyňu, ktorá má za úlohu medzi iným asistovať pri administratíve a sanovať rôzne nedostatky. I naďalej túžime mať brány otvorené pre všetkých, no pozývame vás k aktívnej spoluzodpovednosti za udržanie a rozvoj tohto miesta. Uplynulé roky ukázali, že kláštor má potenciál stať sa duchovným domovom pre tých, ktorí hľadajú útočisko v Bohu, alebo svoje spoločenstvo, no bez priloženia každej ruky k dielu sa táto naša spoločná misia nezaobíde.

Pohľad na uplynulý rok nás napĺňa veľkou vďačnosťou, ale i túžbou v nastávajúcom roku spomaliť a venovať sa viac modlitbe a našim vzťahom. Chceme byť Domom a Školou modlitby a spoločenstva. V prvom rade byť tu pre vás, ako sa to deje počas mnohých hodín rozhovorov, spovedí, stretnutí v rodinách a návštev chorých. Ponúkame vám svoj domov a pozývame vás, aby ste sa tu i vy stali domácimi, tými, ktorí sa k tomuto miestu vzťahujú a považujú ho za svoje. My bratia máme toto miesto spravovať a bdiieť nad jeho kapucínskou povahou, no treba priznať, že de facto najstabilnejšími „bratmi“ ste tu vy a vaše rodiny.

Ako každá domácnosť i toto miesto je miestom výchovy, teda školou. Miestom, kde sa možno učiť modliť, ale aj otvorenosti a zodpovednosti vo vzťahoch. Miestom, kde sa láska neuskutočňuje iba slovom a jazykom, ale skutkom a pravdou (1Jn 3,18).

Aby kostol a kláštor mohol byť takýmto miestom osvieženia a rastu, potrebuje mať svojich kostolníkov, miništrantov, lektorov, akolytov, zvučiarov, organistov, spevákov a ostatných hudobníkov, divadelných ochotníkov, údržbárov, dobrovoľníkov starajúcich sa o záhradu, dobrovoľníkov dbajúcich o poriadok a čistotu, animátorov detí, mladých i dospelých, ľudí píšucich žiadosti o grant, organizujúcich agapé, alebo starajúcich sa o komunikáciu. Všetkým týmto vyslovujeme veľké ĎAKUJEME vo viere, že Pán Boh sám je ich najväčšou odmenou. Zároveň však pozývame i ďalších dať sa k dispozícii do týchto služieb, lebo viacerí súčasní dobrovoľníci potrebujú vystriedať alebo zastúpiť.

Svätý Peter vo svojom prvom liste vyzýva: dajte sa vbudovať aj vy ako živé kamene do duchovného domu, aby ste prinášali duchovné obety, príjemné Bohu skrze Ježiša Krista. Na to, aby sme to dokázali, treba prichádzať ku nemu, živému kameňu. On jediný dá nášmu srdcu na to odvalu. Svätý Ján Krstiteľ v dnešnom Evanjeliu predpovedá, že Pán Ježiš bude krstiť – ponárať do tajomstva vzťahu s Bohom – Duchom Svätým a ohňom. To je benefit, ktorý ponúka. Duch Svätý predstavuje vedenie, posilnenie a útechu, oheň zasa skúšku ale aj zušľachtenie veriaceho. Želáme si, aby nový Liturgický rok priniesol celému nášmu spoločenstvu autentickú duchovnú obnovu v Duchu Svätom a nový zápal pre vnútornú modlitbu a vzájomné vzťahy.

Nech nám v tom dobrý Pán Boh pomáha!